

Лукавиятъ Ерменецъ повтори още нѣколко пжти фразата си, и поканата, която се съдържѣше въ нея, — но ние всеки-пжтъ му се извинявахме. Между-това съгладяхме Еди-Куле. Но тамъ на-близу, зърнахме едно пусто пристанище, гдѣто нѣмаше каици, и смислихме да му предложимъ, да се немжчи за-до главното пристанище, но тамъ на-близу да ни извади. Той склони усмихнато, и слѣдъ като несполучи нито съ послѣдняя една молба, зе си мирно единайсеть-тѣхъ гроша и ни пусна на брѣгътъ.

Ние ударихме бързо възъ брѣгътъ, като захвалѣхме на честъта си, за-дѣто се избавихме отъ опасность, та минахме прѣзъ желѣзний пжтъ, който въ него-време бѣха направилъ въ Стамбулъ, и се впуснахме къмъ истока, прѣзъ тихото турско предградие, що се бѣше проточило по край голѣмиятъ зидъ цариградски. Изъ-пжтъ, тукъ-тамъ, сѣдѣха по жгловетъ стари туркини-просякини; тѣ като чувахе или ни зѣрваха че идемъ, — занарѣждаха благословийтъ си и молбитъ си, а Ганьо се притичваше при всекоя, и и имъ пжхваше въ ражката по цѣлъ грошъ или по два, като имъ казваше, да се молятъ Богу за насъ. И тѣ непрѣжсваха благословийтъ си.

Слѣдъ нѣкое време настанахме между градинитъ на българскитъ градинари, що завзиматъ доста пространно мѣсто близу срѣднитъ „Романови врата“, наречени Топъ-капу, за спомѣнъ на оня огроменъ Орбановъ топъ, дѣто ги бѣше порутилъ и на турци пжтъ отворилъ. Отъ двѣтъ страни на стариятъ полу-разсипанъ зидъ ширѣха се плодни полета, залитвани съ първобитни български машини, които отъ широки отворени кладенци влечѣха непрестайно вода, и прѣзъ малки обкопи я разнасѣха широмъ на-около. Тукъ-тамъ полюлѣваха се и шумѣха нѣжно купища отъ зелени дървета, а между тѣхъ се лжснали смо-